

De Vleugel
Cyclus De wereld ons dorp
Lezingen

1e viering: 26 november 2016

1e lezing: Habakuk, 1, v 2-3 en 2, v 2-4

(Lydia leest?)

Hoe lang nog, HEER, moet ik op hulp roepen en luistert u niet, moet ik 'Geweld!' schreeuwen en brengt u geen redding?

Waarom toont u mij dit onheil en ziet u zelf de ellende aan? Ik zie slechts verwoesting en geweld, opkomende twist en groeiende tweedracht.

Dit was het antwoord van de HEER. Schrijf dit visioen op, grif het duidelijk in platen, zodat het snel te lezen is.

Het visioen wacht tot zijn tijd gekomen is, het getuigt ervan, het liegt niet. Ook al is het nog niet vervuld, wacht maar, het komt zeker, het zal niet uitblijven.

Wie niet oprecht is kwijnt weg, maar de rechtvaardige zal leven door zijn trouw.

2e lezing: 'Ik heb familie in Irak' van Hilde van Putten (Els B leest)

Hoe verschillend we ook zijn, allen zijn we broers en zussen van elkaar.

Hoe ver onze belangen ook uit elkaar liggen, allen zijn we verwant.

Ik ben de betoger die meeloopt in een zee van vredelievende mensen.

Ik ben het kleine meisje uit Irak dat middenin haar spel 'papa' roept, maar niet weet dat papa eerstdaags niet thuis zal komen.

Ik slaap de moeilijke slaap van de Amerikaanse gevechtspiloot die nog de angst ervaart van de gedachte: 'Leef ik morgen nog?'

Ik kijk met de donkere ogen van de vrouw uit Tikrit die haar linnen nergens te bleek kan leggen onder de nochtans zo vredige, blakende zon.

Ik ben de moslimman die trouw zijn gebeden opzegt en vreest dat elke medegelovige die overgaat tot terrorisme en geweld ook zijn reputatie schaadt.

Ik ben de speelse kleuter in het lokale schooltje van Bagdad, zich haast niet bewust van wat oorlog is, maar wel angstig omwille van alle zenuwachtigheid die in de lucht hangt.

Ik ben de wereldleider die wakker ligt van beslissingen op leven en dood van duizenden, miljoenen mensen.

Ik ben de gewone, Vlaamse vrouw die niet de macht heeft van een wereldleider, maar wel de macht bezit - én de gewetensoproep - om te bidden, te spreken en zelf een mens van vrede te zijn.

Ik ben een beetje als elk ander,

al is het maar omdat ik streef naar hetzelfde geluk,

omdat ik bid om dezelfde hoop,

omdat ik strijd voor dezelfde vrede.

Ik heb familie in Irak, en waar ter wereld ook.

2e viering: 3 december 2016

1e lezing: tekst van Dag Hammarskjöld (Luc Claessens leest?)

Dag Hammarskjöld, gewezen secretaris-generaal van de Verenigde Naties heeft het over de absolute noodzaak

'ons vertrouwde binnentuintje te verlaten',

wil de spiritualiteit en het leven vruchtbaar zijn.

Hij zegt: "Het is mooi en prima een binnentuintje te hebben en dat te onderhouden, maar als het leven niet groter is dan de binnentuin, is het toch wel armzalig.

Wie zich niet buiten zijn gesloten veilige wereld waagt, blijft onvolwassen."

Hijzelf schrijft op een pinksterdag in zijn dagboek : "Eens heb ik 'ja' gezegd tegen die buitenwereld, en van dan af heb ik zin ervaren ...

en word ik er ook door gedragen. "

2e lezing: Lucas, 10, v 1-9 (Luc Claessens leest?)

Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere stad en plaats waar hij van plan was heen te gaan. Hij zei tegen hen: 'De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig; vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen. Ga op weg en bedenk wel: ik zend jullie als lammeren onder de wolven. Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee, en groet onderweg niemand. Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: "Vrede voor dit huis!" Als er een vredelievend mens woont, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij je terugkeren. Blijf in dat huis en eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. En als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: "Het koninkrijk van God heeft jullie bereikt".